

MS

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

31-011 Kraków, Pl. Szczepański 5
Tel. (0-12) 421-75-79, 421-74-98, Fax (0-12) 422-78-20
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

L.dz.: RKR-535w-002/00/DN- 687/2000

Kraków, dn. 09 maja 2000 r.

D e c y z j a N r R K R - 8 / 2 0 0 0

Na podstawie art. 21 ust. 4, w związku z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547, zm. Dz.U. z 2000 r. Nr 31, poz. 381) **odmawia się uwzględnienia wniosku** Firmy Handlowej „BELLA” Sp. z o.o. z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. Boya Żeleńskiego 25c, w przedmiocie wszczęcia postępowania administracyjnego, a następnie stwierdzenia stosowania przez Telekomunikację Polską S.A. Zakład Telekomunikacji w Rzeszowie z siedzibą w Rzeszowie, przy ul. Piłsudskiego 35 - praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku usług telekomunikacyjnych, poprzez:

- odmowę zawarcia ze Spółką „BELLA” umowy o świadczenie usług telefonicznych w czasie, w którym nie posiadała ona tytułu prawnego do nieruchomości, w której zainstalowana miała być stacja telefoniczna,
- uzależnienie rozwiązania umowy o usługi telefoniczne pomiędzy Telekomunikacją a Wojewódzkim Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych w Budziwoju na zasadzie „porozumienia stron” od przedłożenia oświadczenia, iż należności za usługi telefoniczne świadczone przez Telekomunikację w okresie od ostatniego rachunku do dnia rozwiązania umowy pokryje ww. Związek, bądź Spółka „BELLA”,
- odmowę wykonania usługi polegającej na wymianie w scenariuszu „Linia bezpłatna 0-800 ...” numeru docelowego - będącego dotychczas w zakresie numeracji Telekomunikacji - na nowy numer uzyskany od lokalnego operatora, który nie jest w zakresie numeracji Telekomunikacji,
- odmowę nieodpłatnego świadczenia usługi „natychmiastowego przekazywania wywołań” z dotychczasowego numeru „Linii bezpłatnej 0-800” - będącego w zakresie numeracji Telekomunikacji - na nowy numer należący do innego lokalnego operatora.

U z a s a d n i e n i e

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Krakowie - w dniu 7 lutego 2000 r. - wpłynął wniosek Firmy Handlowej „BELLA” Sp. z o.o. (zwanej dalej „Spółką”) o wszczęcie postępowania administracyjnego przeciwko Telekomunikacji Polskiej S.A. - Zakład Telekomunikacji w Rzeszowie (zwanej dalej „Telekomunikacją”), pod zarzutem naruszenia przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom

monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547, zm. Dz.U. z 2000 r. Nr 31, poz. 381) – zwanej dalej „ustawą o przeciwdziałaniu (...)”.

Organ antymonopolowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie, w wyniku którego ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 listopada 1999 r. Spółka zawarła porozumienie z Wojewódzkim Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych w Rzeszowie (zwanym dalej „Związkiem”) w sprawie nabycia nieruchomości położonej w Budziwoju koło Rzeszowa. Zgodnie z porozumieniem umowa kupna-sprzedaży w formie aktu notarialnego miała być zawarta w terminie do 31 grudnia 1999 r., natomiast Związek zobowiązał się wydać Spółce ww. nieruchomość z chwilą wpłacenia ustalonego zadatku.

W związku z przeniesieniem swojej siedziby z Rzeszowa do Budziwoju, Spółka – w dniu 25 listopada 1999 r. - wystąpiła do Telekomunikacji o „przejęcie” dwóch numerów telefonicznych (22-19-322 i 22-19-655) będących dotychczas przedmiotem umowy pomiędzy ww. operatorem a Związkiem oraz o przeniesienie usługi „Linia bezpłatna – 0800 ...” z numeru w dotychczasowej siedzibie w Rzeszowie na numery w Budziwoju, które zamierzała „przejąć”.

Do „przejęcia” numerów i przeniesienia „Linii bezpłatnej” jednak nie doszło, gdyż Spółka nie wyraziła zgody na podpisanie przedłożonego przez Telekomunikację zobowiązania do uregulowania bieżących rachunków doręczonych po dacie zmiany abonenta, a dotyczących usług wykonanych przed tą datą. Zdaniem Spółki działania Telekomunikacji zmusiły ją do zawarcia umowy o świadczenie usług telefonicznych z lokalnym operatorem telekomunikacyjnym, tj. Okręgową Spółdzielnią Telefoniczną (OST) w Tyczynie (nr stacji telefonicznej 22-91-788) i korzystania z dodatkowej odpłatnej usługi Telekomunikacji polegającej na „natychmiastowym przekazywaniu wywołań” z dotychczasowego numeru „Linii bezpłatnej” na numer uzyskany od lokalnego operatora. Koszt tej dodatkowej usługi Spółka określiła na ok. 200 zł miesięcznie. W ocenie Spółki działania Telekomunikacji wypełniają przesłanki art. 5 ust. 1 pkt 2, 4, 6 i 7 oraz art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu (...).

Odnosząc się do powyższych zarzutów Telekomunikacja wyjaśniła, (pisma: znak UK-B/139/2000 oraz z dnia 10.04.2000 r. znak UK-B/257/2000), iż miejscowość Budziwój zlokalizowana jest na terenie, na którym usługi telekomunikacyjne świadczy Okręgowa Spółdzielnia Telefoniczna w Tyczynie z siedzibą w Chmielniku, która posiada koncesję i zezwolenie Ministra Łączności na świadczenie tych usług w gminach: Błazowa, Chmielnik Rzeszowski, Hyżne i Tyczyn. W dniu 1.06.1994 r. TP S.A. i OST w Tyczynie zawarły trzy umowy: o współpracy, o świadczenie usług oraz o dzierżawę sieci telefonicznej w Okręgu Telefonicznym Tyczyn. Na podstawie umowy o świadczenie usług o charakterze powszechnym OST w Tyczynie udostępniła Telekomunikacji część urządzeń abonenckich w Okręgu Telefonicznym Tyczyn. W grupie tej znalazły się również urządzenia abonenckie o numerach 22-19-322 i 22-19-655, uprzednio zainstalowane w nieruchomości w Budziwoju na rzecz Związku, o których „przejęcie” zabiegała Spółka. Przedmiotowe stacje telefoniczne pozostawały zatem w dyspozycji Telekomunikacji, pomimo że należały do numeracji OST w Tyczynie a zatem podmiot korzystający z tych stacji był abonentem TP S.A.

Telekomunikacja wyjaśniła następnie, iż zgodnie z treścią par. 19 ust. 1 „Regulaminu świadczenia usług telefonicznych o charakterze powszechnym przez TP S.A.”, Telekomunikacja może zawrzeć umowę o świadczenie usług telefonicznych jedynie z podmiotami posiadającymi tytuł prawny do lokalu bądź nieruchomości, w którym zainstalowane będzie urządzenie abonenckie. Tymczasem, w chwili złożenia - w listopadzie 1999 r. - przez Spółkę wniosków o „przejęcie” od Związku dwóch stacji telefonicznych oraz o przeniesienie na te stacje usługi „Linia bezpłatna” Spółka nie posiadała tytułu prawnego do nieruchomości w Budziwoju. Wprawdzie Spółka przedłożyła Telekomunikacji porozumienie z dnia 9.11.1999 r. wraz z aneksem, w którym Związek – do czasu zawarcia umowy kupna sprzedaży nieruchomości – upoważnił Spółkę do władania nieruchomością jak właściciel, jednakże dokumenty te - jak podniosła Telekomunikacja - nie mogły stanowić o prawie Spółki do nieruchomości, a tym samym nie został spełniony warunek konieczny do zawarcia umowy.

Zdaniem Telekomunikacji, wniosek Spółki o „przejęcie” dwóch stacji telefonicznych w nieruchomości w Budziwoju nie mógł być uwzględniony głównie z tego względu, że w tym czasie obowiązywały jeszcze umowy o świadczenie usług telefonicznych z tych stacji zawarte z dotychczasowym abonentem, tj. Związkiem. Spółka przedłożyła wprawdzie oświadczenie Związku z dn. 26.11.1999 r. o zaprzestaniu przez niego jakiejkolwiek działalności gospodarczej w swoim byłym obiekcie w Budziwoju, jednakże faktycznie wypowiedzenie umów o świadczenie usług telefonicznych zostało złożone przez Związek pismem z dnia 30.11.1999 r. Zdaniem Telekomunikacji możliwość zawarcia umowy pomiędzy Telekomunikacją a Spółką zaistniała zatem dopiero po upływie 30-dniowego okresu wypowiedzenia, tj. w dniu 1.01.2000 r.

Ponieważ Spółka zażądała bezzwłocznego (a nie dopiero po upływie 30 - dniowego okresu wypowiedzenia) rozwiązania umowy ze Związkiem oraz zawarcia w takim samym trybie umowy z nią samą, Telekomunikacja poinformowała ją, że rozwiązanie umowy jest możliwe na zasadzie „porozumienia stron”, przy czym z takim wnioskiem winien wystąpić dotychczasowy właściciel, zaś umowa zostanie ostatecznie rozwiązana o ile Związek przedłoży oświadczenie, że należności za usługi telefoniczne świadczone w okresie od ostatniego rachunku do dnia rozwiązania umowy pokryje osobiście, bądź zrobi to osoba trzecia, tj. Spółka. Zdaniem Telekomunikacji taka propozycja jest zgodna przepisami k.c. o zmianie dłużnika.

Spółka na tę propozycję nie przystała i wystąpiła o numer telefoniczny do OST w Tyczynie. Następnie Spółka ponownie wystąpiła do Telekomunikacji o wymianę w scenariuszu usługi „Linia bezpłatna” numeru docelowego na uzyskany od ww. lokalnego operatora. Również i w tym przypadku Telekomunikacja – pismem z dnia 30.11.1999 r. znak: UK-B/044-767/99 - odmówiła zawarcia umowy, powołując się na § 5 pkt 2 „Regulaminu ogólnego korzystania z usług IN świadczonych przez TP S.A.”, zgodnie z którym „... jako numery docelowe mogą występować numery krajowe jedynie z zakresu numeracji przeznaczonego dla sieci telekomunikacyjnej TP S.A.”. Wobec powyższego, Spółka wystąpiła do Telekomunikacji o świadczenie dodatkowej, odpłatnej usługi, tzw. „natychmiastowego przekazywanie wywołań” z dotychczasowego numeru „Linii bezpłatnej ze wskaźnikiem 0-800 ...” na nowy numer należący do lokalnego operatora (22-91-788). Usługę tę uaktywnia się poprzez zakodowanie jej na swoim urządzeniu abonenckim.

Uwzględniając przedstawiony stan faktyczny organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Telekomunikacja jest jedynym w Polsce operatorem świadczącym usługi „Linia bezpłatna ze wskaźnikiem 0-800”, należące do zakresu tzw. usług inteligentnych (IN). Usług tych nie świadczy istniejący na lokalnym rynku niezależny operator, tj. Okręgowa Spółdzielnia Telefoniczna w Tyczynie, która na podstawie art. 14 w związku z art. 12 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz.U. z 1995 r. nr 117, poz. 564 z późn. zm.) uzyskała od Ministra Łączności odpowiednie zezwolenie oraz koncesję na świadczenie usług telekomunikacyjnych na terenie obejmującym również miejscowość Budziwój.

Posiadanie przez Telekomunikację monopolistycznej pozycji rynkowej będącej kwalifikowaną formą pozycji dominującej pozwala na ocenę jej działań pod kątem zgodności ze wskazanymi przez Spółkę przepisami art. 5 ust. i art. 7 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu (...).

Uwzględniając ustalenia poczynione w trakcie postępowania wyjaśniającego należało rozważyć, czy działania Telekomunikacji polegające - zdaniem organu antymonopolowego - na:

- odmowie zawarcia umowy o świadczenie usług telefonicznych ze Spółką, która w tym czasie nie posiadała tytułu prawnego do nieruchomości, w której zainstalowana miała być stacja telefoniczna,
- uzależnieniu rozwiązania umowy o usługi telefoniczne pomiędzy Telekomunikacją a Związkiem na zasadzie „porozumienia stron” od przedłożenia oświadczenia, iż należności za usługi telefoniczne świadczone przez Telekomunikację w okresie od ostatniego rachunku do dnia rozwiązania umowy pokryje Związek, bądź Spółka,
- odmowie wykonania usługi polegającej na wymianie w scenariuszu usługi „Linia bezpłatna 0-800 ...” numeru docelowego - będącego dotychczas w zakresie numeracji Telekomunikacji - na nowy numer uzyskany od lokalnego operatora, nie będący w zakresie numeracji Telekomunikacji,
- odmowie nieodpłatnego świadczenia usługi „natychmiastowego przekazywania wywołań” z dotychczasowego numeru „Linii bezpłatnej 0-800...” - będącego w zakresie numeracji Telekomunikacji - na nowy numer należący do innego lokalnego operatora,

wypełniają przesłanki z art. 5 ust. 1 pkt 4 i 6 ustawy o przeciwdziałaniu (...), a zatem czy działania te stanowią:

- odmowę świadczenia usług dyskryminującą Spółkę przy braku alternatywnych możliwości zaspokojenia potrzeb u innych operatorów telekomunikacyjnych, względnie
- narzucanie warunków umów uciążliwych dla Spółki i przynoszących Telekomunikacji nieuzasadnione korzyści.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego bezspornym jest, że Spółka – w chwili złożenia wniosku o zawarcie umowy – nie posiadała tytułu prawnego do nieruchomości w Budziwoju, w której zainstalowana miała być stacja telefoniczna i tym samym nie spełniła warunku koniecznego do zawarcia umowy z Telekomunikacją. Zgodnie z art. 158 k.c. umowa zobowiązująca do przeniesienia własności nieruchomości powinna być zawarta w formie aktu notarialnego, którego Spółka nie przedłożyła. Nie ma podstaw do przypuszczenia, iż gdyby Spółka udokumentowała w ten sposób prawo własności, Telekomunikacja również odmówiłaby świadczenia na rzecz Spółki usług telefonicznych,

tym bardziej, iż usługi te świadczyła wcześniej na rzecz dotychczasowego właściciela tej samej nieruchomości.

W toku postępowania Telekomunikacja przedłożyła kopie dwóch dokumentów podpisanych przez Związek. Są to: oświadczenie z dnia 26.11.1999 r. zawierające prośbę o rozwiązanie umowy o korzystanie z abonamentu z dniem 26.11.1999 r. oraz wypowiedzenie z dnia 30.11.1999 r. (za 1 - miesięcznym okresem wypowiedzenia) umowy na użytkowanie stacji telefonicznych nr 22-19-322 i 22-19-655. Wprawdzie żadna ze stron tego nie podnosi, to jednak - zdaniem organu antymonopolowego - pierwszy z tych dokumentów stanowiłby skuteczne wypowiedzenie umowy za porozumieniem stron ze skutkiem na dzień 26.11.1999 r., gdyby równocześnie Związek lub Spółka złożyły zobowiązanie do pokrycia należności za usługi wykonane do tej daty. Wobec braku takiego oświadczenia, jako wypowiedzenie umowy w normalnym trybie należy uznać pismo z dnia 30.11.1999 r.

Niezależnie od powyższego organ antymonopolowy podziela jednak argumentację Telekomunikacji, iż rozwiązanie umowy ze Związkiem było warunkiem koniecznym do zawarcia nowej umowy ze Spółką. Odnosząc się zatem do kwestii uzależnienia rozwiązania umowy pomiędzy Telekomunikacją a Związkiem na zasadzie „porozumienia stron” od złożenia przez Związek lub Spółkę zobowiązania dotyczącego pokrycia należności za usługi świadczone w okresie od ostatniego rachunku do dnia rozwiązania umowy należy stwierdzić, że nie był to warunek postawiony Spółce jako niezbędny do zawarcia z nią umowy w normalnym trybie - tj. po upływie 30 - dniowego okresu wypowiedzenia umowy przez Związek oraz po przedłożeniu przez Spółkę tytułu prawnego do nieruchomości. Oświadczenie to było wymagane natomiast w wypadku rozwiązania umowy ze Związkiem na zasadzie porozumienia stron i miało na celu ochronę interesów ekonomicznych Telekomunikacji, zagrożonych ewentualną utratą należności za usługi faktycznie wykonane do dnia rozwiązania umowy, a jeszcze nie zafakturowane. W ocenie organu antymonopolowego nie był to warunek dla Spółki uciążliwy a Telekomunikacji przynoszący nieuzasadnione korzyści. Działanie takie było zgodne z art. 519 k.c., w świetle którego osoba trzecia może wstąpić na miejsce dłużnika, który zostaje z długu zwolniony, a czynność ta zwana „przejęciem długu” może nastąpić poprzez umowę między wierzycielem a osobą trzecią za zgodą dłużnika.

W tym stanie rzeczy nie dojście do rozwiązania umowy ze Związkiem na zasadzie porozumienia stron oraz zawarcia umowy ze Spółką nie było spowodowane działaniami Telekomunikacji, a wynikało czy to z przyczyn leżących po stronie Spółki czy to z braku porozumienia w tym zakresie pomiędzy Spółką i Związkiem. W ocenie organu antymonopolowego działanie Telekomunikacji nie polegało na dyskryminującej Spółkę - w stosunku do innych abonentów - odmowie zawarcia umowy o usługi telefoniczne.

W ocenie organu antymonopolowego, nie można również stawiać Telekomunikacji zarzutu stosowania praktyk monopolistycznych polegających na odmowie wymiany w scenariuszu usługi „Linia bezpłatna 0-800 ...” numeru docelowego na nowy numer uzyskany przez Spółkę od innego operatora telekomunikacyjnego, tj. OST w Tyczynie. § 5 pkt 2 Regulaminu Ogólnego Korzystania z Usług IN Świadczonej przez TP S.A. - stanowi, iż w umowie o świadczenie tych usług jako numery docelowe mogą występować numery krajowe jedynie z zakresu numeracji przeznaczonego dla sieci telekomunikacyjnej TP S.A. Zgodnie natomiast z par. 8 ust. 2 tego Regulaminu dostęp użytkowników sieci innego operatora do usług IN świadczonych przez TP S.A. odbywa się na podstawie umów zawartych pomiędzy TP S.A. a tym operatorem.

W świetle § 1 umowy o świadczenie usług z dnia 1.06.1994 r., TP S.A. zleciła OST w Tyczynie wykonywanie jedynie usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym

dla abonentów TP S.A. i z zakresu tych usług wyłączono inne usługi dodane (w tym usługi IN – przyp. UOKiK). O zmianę tego zakresu i włączenie do niego również usług IN (zgodnie z cytowanym wyżej § 8 ust. 2 Regulaminu) OST w Tyczynie (której abonentem jest obecnie Spółka) nie występowała.

Ponadto, zgodnie pkt 6 załącznika nr 2 umowy o współpracy z dnia 1.06.1994 r. (uaktualnionej aneksem nr 1 z dnia 25.07.1996 r. a następnie, aneksem nr 2 z dnia 22.02.1999 r.) ruch telefoniczny automatyczny w celu uzyskania usługi Infolonia 800 jest jednostronny, tzn. jedynie z sieci Spółdzielni do sieci TP S.A.

Zdaniem Telekomunikacji, OST w Tyczynie nie posiada odpowiedniego wyposażenia i oprogramowania centrali pozwalających na świadczenie usług IN. Brak możliwości technicznych świadczenia tych usług potwierdził także przedstawiciel ww. lokalnego operatora.

W tym stanie rzeczy, zarówno odmowa Telekomunikacji dokonania zmiany w scenariuszu usługi „Linia bezpłatna 0-800...” numeru docelowego na nowy numer Spółki uzyskany od lokalnego operatora, jak i wynikająca stąd konieczność zawarcia przez Spółkę umowy o świadczenie dodatkowej, odpłatnej usługi tzw. „natychmiastowego przekazywania wywołań”, nie są konsekwencją sprzecznej z prawem - jak ocenia to Spółka - odmowy zawarcia umowy o świadczenie usług telefonicznych o charakterze powszechnym z wykorzystaniem stacji telefonicznych (nr 22-19-322 i 22-19-655), z których poprzednio korzystał Związek. W ocenie organu antymonopolowego powyższe spowodowane było zasięgiem świadczenia przez Telekomunikację usług IN ograniczającym się do numeracji krajowej przeznaczonej dla sieci TP S.A. a także ograniczonym do usług o charakterze powszechnym zakresem współpracy pomiędzy TP S.A. a OST w Tyczynie.

Należy tu podkreślić, iż gdyby nawet Telekomunikacja przekazała do dyspozycji Spółki urządzenia abonenckie użytkowane uprzednio przez Związek to również i w tym przypadku numery te nie mogłyby być wskazane jako docelowe w scenariuszu usługi „Linia bezpłatna 0-800...”, ponieważ jako należące zakresu numeracji OST w Tyczynie, nie leżą w zakresie numeracji krajowej przeznaczonej dla sieci TP S.A.

Ostatecznie zatem, o konieczności zakupu przez Spółkę dodatkowej usługi natychmiastowego przekazywania wywołań zadecydowała lokalizacja nieruchomości w Budziwoju w obszarze przyznanego przez Ministra Łączności zakresu numeracji Okręgowej Spółdzielni Telefonicznej w Tyczynie.

Jak wynika z powyższego, opisane działania Telekomunikacji nie wypełniają przesłanek praktyk monopolistycznych z art. 5 ust.1 pkt 4 i 6 ustawy o przeciwdziałaniu (...). Działania te nie świadczą o dyskryminującej Spółkę odmowie świadczenia usług telefonicznych, czy też narzucaniu uciążliwych warunków umów przynoszących Telekomunikacji nieuzasadnione korzyści w postaci – jak ocenia to Spółka – wymuszania na niej zlecenia dodatkowej, odpłatnej usługi.

Równocześnie organ antymonopolowy nie dostrzega w działaniach Telekomunikacji naruszenia innych - wskazanych przez Spółkę we wniosku o wszczęcie postępowania - przepisów tej ustawy, tj.

- art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym nadużyciem pozycji dominującej jest podział rynku wg kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych,
- art. 5 ust. 1 pkt 7, a zatem praktyki monopolistycznej polegającej na uzależnieniu zawarcia umowy o spełnienia innego świadczenia nie związanego z przedmiotem umowy (tzw. sprzedaży związanej),
- art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2, tj. ograniczenia, czy też wstrzymywania świadczenia usług - pomimo posiadanych możliwości - prowadzącego do podwyższenia ceny.

Z praktyką monopolistyczną określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy mamy do czynienia wówczas, gdy przedsiębiorca o co najmniej dominującej pozycji rynkowej w sposób nieuzasadniony – w szczególności z ekonomicznego punktu widzenia – stosuje inne warunki umów (w tym warunki cenowe) wobec różnych grup konsumentów lub kontrahentów wydzielonych pod względem czy to podmiotowym czy to terytorialnym (na różnych rynkach lokalnych) czy też asortymentowym. W toku czynności wyjaśniających organ antymonopolowy nie znalazł dowodów pozwalających stwierdzić, że Telekomunikacja – w analogicznym dla Spółki stanie faktycznym - spełniła żądania innego podmiotu ubiegającego się o zawarcie umowy o świadczenie usług telefonicznych o charakterze powszechnym oraz wymianę w scenariuszu „Linia bezpłatna 0-800 ...”. Argumentów i dowodów na tę okoliczność nie przedłożyła także Spółka.

Z kolei zarzut stosowania sprzedaży związanej możnaby postawić Telekomunikacji w przypadku, gdyby zawarcie umowy o świadczenie usług telefonicznych o charakterze powszechnym uzależniała od przyjęcia przez Spółkę świadczenia nie związanego z przedmiotem tej umowy, którego Spółka nie zamierzała nabyć, tj. odpłatnej usługi natychmiastowego przekazywania wywołań.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy takiego zarzutu postawić jednak nie można. Usługa polegająca na wymianie w scenariuszu usługi „Linii bezpłatnej 0-800 ...” numeru docelowego na numer nie będący w zakresie numeracji Telekomunikacji nie mogłaby zostać wykonana również i w przypadku, gdyby Telekomunikacja – w listopadzie 1999 r. - zawarła ze Spółką umowę o świadczenie usług o charakterze powszechnym pomimo nie udokumentowania przez nią tytułu prawnego do nieruchomości i bez uprzedniego rozwiązania takiej samej umowy z poprzednim właścicielem, tj. Związkiem. Odmowa Telekomunikacji zawarcia umowy o świadczenie usług telefonicznych z wykorzystaniem „przejętych” od Związku stacji telefonicznych nie miała zatem na celu wymuszenie na Spółce zakupu odpłatnej usługi „natychmiastowego przekazywania wywołań” z dotychczasowego numeru Linii bezpłatnej na nowy numer należący do innego operatora.

Obecnie Spółka nie jest związana z Telekomunikacją umową o świadczenie usług telefonicznych ze stacji zainstalowanych w nieruchomości w Budziwoju. Przedsiębiorcą świadczącym tę usługę jest inny – niezależny od Telekomunikacji – operator. W świetle zgromadzonych dowodów Spółkę i Telekomunikację wiąże jedynie umowa o korzystanie z usługi „Linii bezpłatnej 0-800 ...”. Uwzględniając zatem, że usługa ta świadczona jest przez Telekomunikację jedynie w przypadku, gdy jako numery docelowe występują numery z zakresu numeracji przeznaczonego dla sieci TP S.A. a ponadto, iż zakres przedmiotowy umowy o świadczenie usług zawartej pomiędzy TP S.A. a OST w Tyczynie nie przewiduje usług IN - możliwość dalszego korzystania przez Spółkę z Linii bezpłatnej 0-800 pozostaje w bezpośrednim związku z koniecznością zakupu odpłatnej usługi „natychmiastowego przekazywania wywołań”

Z wyżej przedstawionych względów nie można również czynić zarzutu, iż działaniem swoim Telekomunikacja naruszyła art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu (...),

tj. ograniczała, czy też wstrzymywała świadczenie usług o charakterze powszechnym - pomimo posiadania takich możliwości - doprowadzając tym samym do podwyższenia ceny, tj. wymuszając na Spółce zakup odpłatnej usługi „natychmiastowego przekazywania wywołań”.

Art. 21 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu (...) stanowi, że nie wszczyna się postępowania administracyjnego, jeżeli z zawartych w żądaniu (wniosku) oraz posiadanych przez organ antymonopolowy informacji wynika, że nie zostały naruszone przepisy m innymi art. 4, 5 i 7 ustawy o przeciwdziałaniu (...). W tym przypadku Urząd informuje na piśmie występującego z żądaniem (wnioskiem) o nie wszczynaniu postępowania administracyjnego, podając uzasadnienie. Postępowanie jednak wszczyna się, jeżeli w terminie dwutygodniowym uprawniony lub zobowiązany żądanie (wniosek) podtrzyma. Natomiast zgodnie z art. 21 ust. 1 ww. ustawy odmowa wszczęcia postępowania następuje w drodze decyzji.

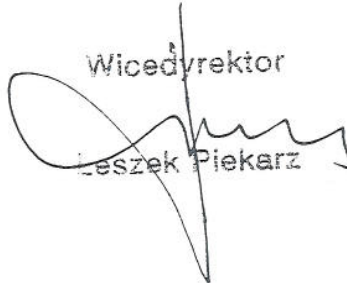
W uzasadnieniu do wyroku z dnia 26 marca 1997 r. (sygn. akt XVII Ama 87/96) Sąd Antymonopolowy stwierdził, że „wobec niespójności redakcji przepisów art. 21 ust. 1 i art. 21 ust. 4 ustawy antymonopolowej w kwestii wszczęcia postępowania administracyjnego, organ antymonopolowy nie ma obowiązku każdorazowego wszczynania postępowania. Natomiast istotne jest, aby odmowa wszczęcia postępowania miała formę decyzji, a to na potrzeby zaskarżenia takiego rozstrzygnięcia do sądu w trybie art. 10 ust. 1 ustawy antymonopolowej”.

Mając powyższe na uwadze, w szczególności, iż zarówno dowody przedstawione we wniosku, jak i ustalenia dokonane w toku postępowania wyjaśniającego nie pozwalają - zdaniem organu antymonopolowego - na postawienie Telekomunikacji Polskiej S.A. Zakład Telekomunikacji w Rzeszowie zarzutu naruszenia przepisów ustawy o przeciwdziałaniu (...), w tym art. 4, 5 i 7 - orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Otrzymują:

1. Firma Handlowa „BELLA” Sp. z o.o.
ul. Boya Żeleńskiego 25c
35-105 Rzeszów
2. Telekomunikacja Polska S.A.
Zakład Telekomunikacji w Rzeszowie
ul. Piłsudskiego 35
35-001 Rzeszów
3. RKR a/a

Wicedyrektor

Leszek Piekarz